

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
---	---

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator										
מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בהדיא כתיב	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
אי זבחי שלמי ציבור	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
מרבויא דקראי אתי, (במדבר י"ח) בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר (בכהנים) יאכל אותו, לימד על זבחי שלמי ציבור שאין נאכלים אלא לזכרי כהונה	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
תנאי היא, איכא דמייני לה מהכא, ואיכא דמייני לה מהכא.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
חטאת - מה חטאת מקדשה בבלוע, אף כל מקדשה בבלוע.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
אשם - מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו, אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו, קסבר: ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים, ודנין אפשר משאי אפשר.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
מלואים - מה מלואים מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה, אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
שלמים - מה שלמים מפגלין ומתפגלין, אף כל מפגלין ומתפגלין.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
(ויקרא ז') זאת התורה כל	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
מנחה - מה מנחה מקדשת בבלוע, אף כל מקדשת בבלוע.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
ואיצטריך למכתב בחטאת ואיצטריך למכתב במנחה, דאי כתב רחמנא במנחה, משום דרכיכא בלעה, אבל חטאת אימא לא ואי כתב רחמנא בחטאת משום דבשר אגב דשמן קדיר, אבל מנחה אימא לא, צריכא.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
חטאת - מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית, אף כל אינו בא אלא מן החולין וביום ובידו הימנית.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
וחטאת גופה מנלן?	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	א									
דאמר קרא: (ויקרא ט"ז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, לו - משלו ולא משל מעשר.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
ביום (ויקרא ז') מביום צוותו נפקא	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
כדי נסבה.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
בידו הימנית מדבר בר בר חנה נפקא	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
כל מקום שנאמר אצבע וכהונה - אינו אלא ימין	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
כדי נסבה.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
אשם - מה אשם עצמותיו מותרין, אף כל עצמותיו מותרין.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
ור"ע האי (דברים ט"ז) וזבחת פסח מאי עביד ליה?	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
מבעי ליה לכדרב נחמן	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
מנין למותר הפסח שקרב שלמים? שנאמר: (דברים ט"ז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא מותר הפסח יהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
והא מהכא נפקא? מדאבוה דשמואל נפקא	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
דכתיב: (ויקרא ג') אם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים, ואמר אבוה דשמואל: דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
ואכתי מהכא נפקא? מהתם נפקא	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
כבש - לרבות את הפסח לאלה, כשהוא אומר: אם כבש - להביא פסח שעברה שנתו ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שייטענו סמיכים ונסכים ותנופת חזה ושוק, כשהוא אומר: ואם עז הפסיק הענין, לימד על העז שאינה טעונה אלה	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	ז									
תלתא קראי כתיב, חד לעברה זמנו ועברה שנתו, וחד לעברה זמנו ולא עברה שנתו, וחד ללא עברה זמנו ולא עברה שנתו.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	!									
וצריכי, דאי אשמעינן עברה זמנו ועברה שנתו, משום דאידיחי ליה לגמרי, אבל עברה זמנו ולא עברה שנתו דחוי לפסח שני אימא לא ואי אשמעינן עברה זמנו ולא עברה שנתו, דאידיחי ליה מפסח ראשון.	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										
הדרן עלך התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה	מנחות-התודה היתה באה										

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל קרבנות הציבור והיחיד באין מן הארץ ומחוצה לארץ, מן החדש ומן הישן, חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ.											■	פג:
וכולן אינן באין אלא מן המוכחר.											■	פג:
ואיזהו מוכחר שלהם? מכמס וזינוחא אלפא לסלת, שנייה להן עפוריים בבקעה.											◊	פג:
כל הארצות היו כשרות, אלא מכאן היו מביאין.											◊	פג:
מתנ' דלא כי האי תנא											■	פג:
עומר הבא מן הישן - כשר, שתי הלחם הבאות מן הישן - כשרות, אלא שחיסר מצוה עומר, דכתיב: (ויקרא ב') תקריב את מנחת בכורך, ואפילו מן העלייה. שתי הלחם, דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו, ולא מן חוצה לארץ, ממושבותיכם, ואפ' מן העלייה.	דתניא:										◊	פג:
הא אפיקתיה											ז	פג:
אמר קרא תביאו, ואפ' מן העלייה.											!	פג:
והאי מיבעי ליה, שכל שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה											ז	פג:
א"כ, ליכתוב קרא תביא, מאי תביאו? ש"מ תרתי.											!	פג:
והכתיב: (ויקרא כ"ג) ראשית											ז	פג:
למצוה.											!	פג:
הכתיב: (ויקרא כ"ג) חדשה											ז	פג:
האי מיבעי לי' לכדתניא											!	פג:
שתי הלחם הבאות מן הישן - כשרות, ומה אני מקיים חדשה? שתהא חדשה לכל המנחות.	[תניא]רבי נתן ור' עקיבא:										!	פג:
ע"כ לא פליגי אלא בחדש, אבל בארץ לא פליגי דעומר ושתי הלחם מארץ אין, מחוצה לארץ לא											■	פג: